

Mesajul nu poate fi decât acesta: urmăriți-le, au forța de a-și construi ele însele drumul pe care îl merită!

Fundația Societa Club Unesco București, Compania Gestual Art, Casa de Cultură „Nicolae Bălcescu” – Flash sau Cai verzi... Întâmplări breze...! Distribuția: Claudia Negroiu, Cornel Șerban, Dana Porlogea, Daniela Marinache, Iuliana Asproiu. Regia: Claudia Negroiu. Compoziția plastică: Aurel Pătrașcu. Costumele: Adeline Pater. Make-up artist: Dana Porlogea.

Cătălina PANAITESCU

O demonstrație în forță

Nu e de mirare că Teatrul Luni de la Green Hours, prin specificul lui de teatru-cafenea, propune *Sex, Drugs, Rock&Roll*, într-un moment în care se poate vorbi despre orice, aproape cu oricine. După cum nu este de mirare faptul că propunerea acestui text a venit din partea lui Florin Piersic Jr. – actor neconvențional în firea lui, în virtutea unei nebunii deja asumate. Chiar și spectacolul pare învăluit de o nebunie generalizată, aducând în prim-plan diverse tipologii prezentate în scurte monologuri – toxicomani, cerșetori, rockeri maniaci, oameni de afaceri – fiecare ajuns într-un moment de împlinire și relativ echilibru. Numai că se întâmplă ceva, acel „ceva” distrugător. Poate fi punctul zero al toxicomanului care mai are nevoie de o ultimă doză pentru a „depăși” cura de dezintoxicare, sau businessman-ul care povestește cu infatuare fiecare succes reușit ajungând, de fapt, la josnicia și decadența vieții lui. Poate fi orice. Și poveștile continuă, exploatarea momentelor culminante ale acțiunii, servind publicului pastila de care are nevoie. Este o combinație de divertisment, tragism, ironie, sarcasm, muzică tare și atmosferă relaxantă. Spectatorul este ținut în sală atât prin forța *one man show*-ului (gen solicitant pentru actor), cât mai ales prin faptul că se recunoaște, într-o oarecare măsură, în poveștile prezentate. Este un semn pozitiv faptul că există un teatru care își delimitează clar categoriile de public cărui a se adresa, că-l respectă și îi oferă ce are nevoie. De aceea *Sex, Drugs, Rock&Roll* este un spectacol care prinde la public. Florin Piersic Jr. dovedește nu numai că poate aborda un astfel de gen, ci îi poate face față cu brio mai ales când textul este foarte actual, impune un mesaj bine definit, cu țintă directă, dovadă reacția publicului.

Teatrul Luni de la Green Hours – *Sex, Drugs, Rock&Roll* de Eric Bogosian. Regia, scenografia, aranjamentul muzical: Florin Piersic Jr. Cu Florin Piersic Jr. data premierei: 14 aprilie 2002

ION CAZABAN

Trupul și sufletul

Argumentele apropierei dintre teatru și dans s-au dovedit, de-a lungul secolului 20, mai numeroase decât s-ar fi crezut, mergând până la acel spectacol de contaminare reciprocă, numit teatru-dans, din ultimele decenii. Cea mai

simplă justificare s-a întemeiat adesea pe însuși subiectul dramatic, cum se întâmplă și în recenta montare a scenei, mici dar laborioase, din strada 11 iunie. Ce a atras în special la realizarea sa: biografia unui dansator de neuitat ca Nijinski sau posibilitatea unei experiențe marcate de teatru-dans? Și una și alta. Un spectacol despre Nijinski, cel care, cu un veac în urmă, uluise lumea cu salturile sale feline, își află justificarea nu numai în dramatismul existenței sale, dar și în faptul că, astăzi, arta dansatorului primește cu interes lecția expresivității actorului, iar acesta caută să adopte sugestivitatea și ușurința mișcărilor de dans.

Aduse pe scenă, paginile Jurnalului lui Nijinski devin reprezentarea concentrată, intens dramatică, a unei cariere creatoare ieșită din comun, începută încă din adolescență, dar sfârșită dureros, în noaptea nebuniei, la nici treizeci ani. Cei care i-au admirat dansul pe scenele din Rusia, Franța, Statele Unite, în baletele *Petrușka*, *Șeherezada*, *Năluca trandafirului* sau *După amiaza unui faun* nu-i vor uita salturile nemaipomenite, spiralele amețitoare, nici mimica expresivă, neîntâlnită la alții. Din paginile de jurnal alese, regizoarea Ema Nicola și coregrafulă Mălina Andrei au reușit un spectacol unitar stilistic despre mitul dansatorului rus, dar și despre fragilitatea ființei sale umane, cu destin tragic. Interpretat de Filip Ristovski, apare pe scenă ceva – ceea ce este foarte mult – din imaginea acestui dansator de o „vivacitate totodată feroce și suavă”, cum îl caracteriza Paul Claudel care l-a cunoscut personal.

Interpretul (de care ne amintim din *Turandot*, realizat de Cătălina Buzoianu) accentuează dinamica „trupului posedat de spirit” (remarcată tot de Claudel), oscilând între vitalitatea luminoasă și tensiunea dramatică, anunțând dezbinarea lăuntrică, tulburarea funestă. Ristovski sesizează nu numai mișcarea nervoasă a personajului său, dar și vulnerabilitatea sa profundă. Se configurează astfel, fluid, de o emoție aproape lirică, spectacolul ca un itinerar nu atât într-un timp biografic, cât într-un flux agitat de gânduri, de sentimente, unde contează mai puțin ordinea temporală. Ceea ce vedem ca mișcări și atitudini proprii dansatorului nu sunt obligatoriu complementare textului rostit: uneori, ele au o autonomie care provine, poate, dintr-o memorie a trupului. Ele pot fi o resuscitare a trupului de odinioară, o dată cu stările evocate, în relație cu momentele deosebite și personajele vieții sale. Pentru toate acestea, muzica – de diferite surse, deloc ilustrativ coregrafică – este una „de stare” și comentariu, iar luminile scaldă și pun în valoare. Vom reține acel portret superb, sub o lumină care cade perpendicular, exprimând și unind tensionat ceea ce era dionisiac, dar și apolinic, în ființa lui Nijinski.

După *O noapte furtunoasă* (apreciat în alt registru interpretativ, preluat ulterior de Teatrul „Bulandra”), *Nijinski* este o nouă reușită a inițiativelor creatoare găzduite în micul spațiu de elaborare teatrală de lângă Parcul Carol.